

10 Απριλίου: Μνήμη του Ιερομάρτυρος Γρηγορίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως του Ε΄

[/ Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, Πέμπτη, 10 Απριλίου η Αγία μας Ορθόδοξος Εκκλησία τιμά τη μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηΐου, Μαξίμου, Μακαρίου, Πολυβίου, Αφρικανού και των συν αυτοίς και του Νεομάρτυρος Δήμου ή Δημητρίου αλιέως, ο οποίος καταγόταν από την επαρχία της Ανδριανούπολης.

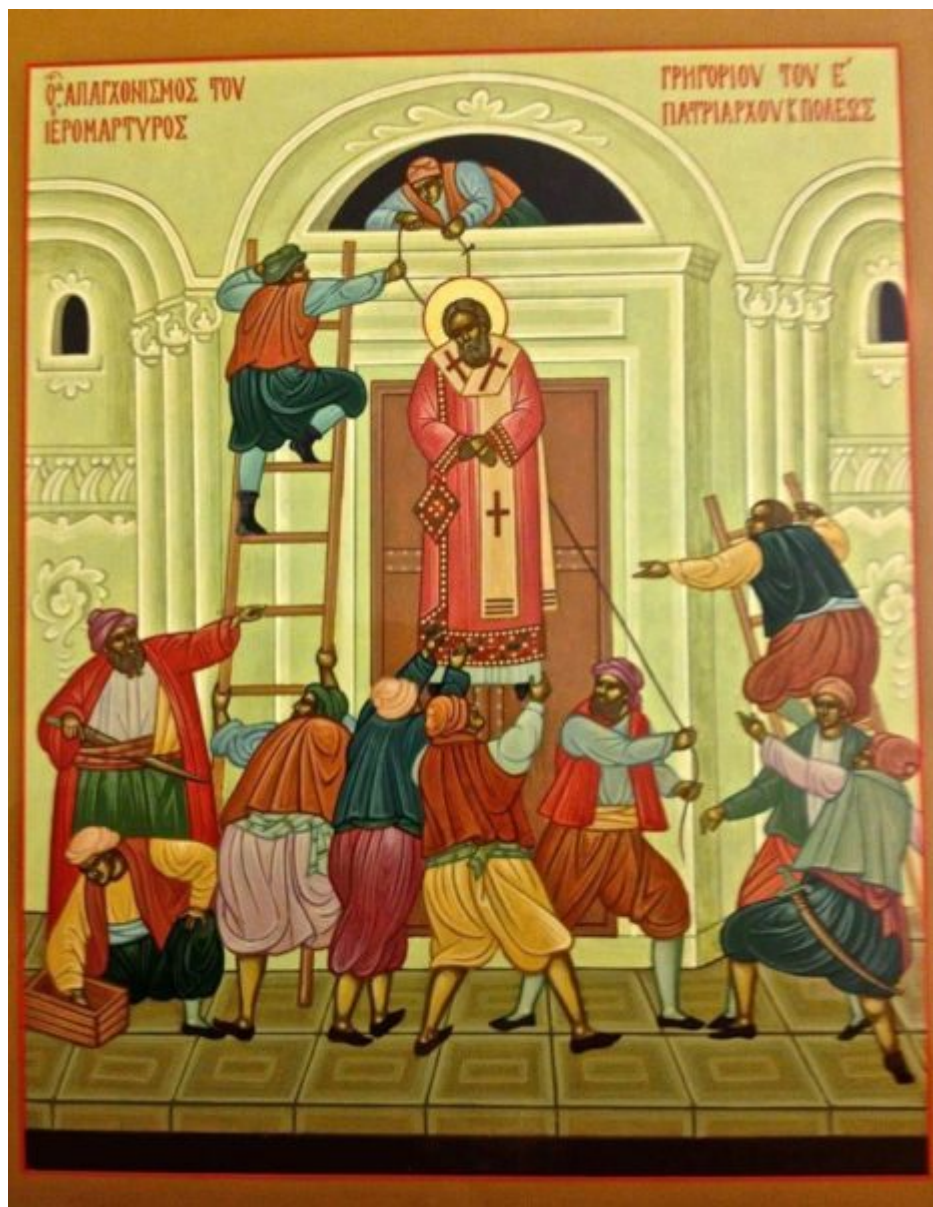
Επίσης, σήμερα, μνημονεύουμε το συγκινητικό μαρτύριο του εθνομάρτυρα Αγίου Γρηγορίου Ε΄, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ο Πατριάρχης, Γρηγόριος Ε΄, γεννήθηκε το 1745 στη Δημητσάνα. Το όνομά του ήταν Αγγελόπουλος. Έμαθε τα πρώτα γράμματα από τον θείο του ιερομόναχο, Μελέτιο και κατόπιν έφυγε και εγκαταστάθηκε μαζί του στη Σμύρνη. Εκάρη

μοναχός σε μονή στη νήσο των Στροφάδων και ολοκλήρωσε τη θεολογική μόρφωσή του στην Πατμιάδα Σχολή.

Η πλούσια δραστηριότητά του τον κάνει πλατιά γνωστό και γι' αυτό τον **Μάιο του 1797**, μετά τη χηρεία του Οικουμενικού Θρόνου, **εκλέγεται πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ως Γρηγόριος Ε΄**. Η παραμονή του στον Οικουμενικό Θρόνο συνδέεται με πλήθος περιπετειών και δυσχερειών. Αυτό φαίνεται και από την ανώμαλη πορεία της πατριαρχίας του. Εκθρονίζεται και εξορίζεται το 1798.

Αποσύρεται στη Μονή Ιβήρων του Άθωνα, όπου μένει επτά χρόνια, επιδιόμενος στην άσκηση και μελέτη. Στις **23 Σεπτεμβρίου 1806 καλείται για δεύτερη φορά από τους αρχιερείς στον Πατριαρχικό Θρόνο**. Τα προβλήματα όμως δεν παύουν. Η αλλαγή της τουρκικής πολιτικής και η επανάσταση των Γενιτσάρων επιφέρουν και νέα πτώση του Γρηγορίου, που εξορίζεται στην Πριγκηπόνησο και το 1810 αποσύρεται πάλι στο Άγιο Όρος, όπου μένει άλλα 9 χρόνια. Εκλέγεται όμως και για Τρίτη φορά πατριάρχης (15 Δεκεμβρίου 1818)κι 'επιστρέφει στην Πόλη τον Ιανουάριο του 1819. **Η Τρίτη πατριαρχία του συνδέεται με κρισιμότερες στιγμές του Γένους**. Η θέση του γίνεται όλο και πιο επικίνδυνη και η πατριαρχία του λήγει με τη μαρτυρική του θυσία.

Αφού τη νύχτα του Πάσχα (10 Απριλίου 1821) μαζί με 8 άλλους αρχιερείς τέλεσε τη θεία Λειτουργία της Αναστάσεως συνελήφθη, κηρύχθηκε έκπτωτος και φυλακίστηκε. Αλλά στις 3 το απόγευμα της ίδιας μέρας απαγχονίστηκε στη μεσημβρινή πύλη του Πατριαρχείου. Επί τρεις ημέρες το σώμα του έμεινε μετέωρο, δεχόμενο τους εξευτελισμούς του μανιασμένου όχλου. Μια σπείρα Εβραίοι αγόρασαν το νεκρό, τον περιέφεραν στους δρόμους και τελικά τον έριξαν στον Κεράτιο.

Ο Κεφαλλονίτης πλοίαρχος Νικ. Σκλάβος, βρήκε το σκήνωμα και το μετέφερε κρυφά στην Οδησό, όπου τάφηκε στον Ελληνικό ναό της Αγίας Τριάδος.

Το 1871 η Εκκλησία της Ελλάδος θεώρησε επιβεβλημένο να μετακομίσει το τίμιο λείψανό του από την Οδησό στην απελεύθερη Αθήνα. Για τον σκοπό αυτό συστάθηκε Επιτροπή, στην οποία συμμετείχαν ο Αρχιεπίσκοπος Ζακύνθου Νικόλαος

Β' ο Κατραμής και ο Αρχιμανδρίτης Αβέρκιος Λ. Λαμπίρης, Α' γραμματέυς της Ιεράς Συνόδου. Στην Οδησσό απεδόθησαν από τα μέλη της Επιτροπής και τους εκεί ομόδοξους τιμές Αγίου στο ιερό λείψανο του Αγίου Γρηγορίου. Κατά την Παννυχίδα μάλιστα, που τελέσθηκε εκεί, κατά την ημέρα της μνήμης του, «εξεφώνησεν από άμβωνος, κατ' επίμονον των ομογενών απαίτησιν, λογύδριον ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Ζακύνθου». Το ιερό λείψανο έφθασε στην Αθήνα την 25η Απριλίου 1871, όπου οι Αθηναίοι του επεφύλαξαν πάνδημη υποδοχή. Με κατάνυξι και αγαλλίασι τοποθετήθηκε στον Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, όπου φυλάσσεται μέχρι σήμερα σε περίβλεπτη λάρνακα.

Τα ξημερώματα της Κυριακής της 25ης Απριλίου του 1871, οι κάτοικοι της Αθήνας και του Πειραιά, ξυπνούν από τις καμπάνες. Στον Πειραιά φθάνουν από την Οδησσό τα ιερά λείψανα του Γρηγορίου του Ε' με το ατμόπλοιο «Βυζάντιο».

Στις 10 Απριλίου 1921 κατετάγη επετειακά, στο Αγιολόγιο της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Το ιερό λείψανό του βρίσκεται στον Μητροπολιτικό Ναό των Αθηνών, το οποίο οι προσκυνητές ευλαβούνται προσευχόμενοι για τη Ρωμιοσύνη και όλους τους προαπελθόντες μάρτυρες της Επταλόφου Πόλεως.

